

- 4) omfanget af salg og resultater i de seneste år forinden transaktionen og
- 5) omfanget af den skattepligtiges kontrollerede transaktioner med udenlandske virksomheder.

Endvidere kan det være nyttigt at give oplysninger om prisfastsættelser (herunder kalkulationer), forretningsstrategier og særlige forhold, herunder om transaktionen er del af en større aftale.

I de fleste tilfælde vil det være hensigtsmæssigt at give oplysning om den eller de metoder, der finder anvendelse i forbindelse med armslængde princippet. Der vil normalt være tale om at anvende en af de traditionelle transaktionsbestemte metoder (den fri markedspris-metode, videresalgsprismetoden og kostpris plus avance metoden), men andre metoder kan også finde anvendelse. Det er som udgangspunkt de enkelte virksomheders egen vurdering, hvilken metode der er mest hensigtsmæssig i lyset af denne virksomheds aktiviteter og forhold i øvrigt.

Skattemyndighederne bør kun kræve de nødvendige oplysninger og skal endvidere sikre, at virksomhederne ikke risikerer forretningshemmeligheder offentligtgjort i forbindelse med deres opfyldelse af dokumentationspligten. I Danmark er virksomhederne beskyttet af de almindelige forvaltningsretlige regler om tavshedspligt. Det er hensigtsmæssigt at skattemyndighederne og den skattepligtige samarbejder med henblik på at finde de vilkår for en kontrolleret transaktion, der er i overensstemmelse med armslængde princippet.

De skattepligtige skal udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for kontrollerede transaktioner. Denne opbevaringspligt gælder for fem år. Dette svarer til den i bogføringsloven gældende opbevaringspligt.

Skattemyndighederne modtager oplysninger om den skattepligtiges kontrollerede transaktioner på selvangivelsestidspunktet, jf. § 3 B, stk. 1. I den almindelige selvangivelsespligt er indeholdt en pligt til efter anmodning at redegøre for grundlaget for de selvangivne oplysninger, således at skattemyndighederne får mulighed for at bedømme kvaliteten af de selvangivne oplysninger.

Endvidere er der i § 3 B, stk. 4, indeholdt en adgang for skattemyndighederne til at begære den skriftlige dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for kontrollerede transaktioner, forelagt.

Skattekontrollovens § 6 om indhentelse af oplysninger fra den skattepligtige finder tilsvarende anvendelse. I § 6, stk. 1, er bestemt: »Enhver erhvervsdrivende, der fører regnskab er, hvad enten han ifølge lovgivningen er regnskabspligtig eller ej, pligtig på begæring af skattemyndighederne til disse at indsende sit regnskabsmateriale med bilag for såvel tidlige-

re som for det løbende regnskabsår og andre dokumenter, der kan have betydning for skattemyndigheden, herunder for afgørelsen af skattepligt. Samme pligt påhviler selskaber, foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, hvad enten de er erhvervsdrivende eller ikke. Beror regnskabsmaterialet m.v. hos trediemand, skal denne, selvom han har tilbageholdsret herover, udlevere materialet til skattemyndighederne, som i så fald skal drage omsorg for, at materialet efter afbenyttelsen tilbagesendes til den pågældende trediemand.«

Til stk. 5:

Såfremt den skattepligtige ikke har udarbejdet dokumentation efter stk. 4, finder § 5, stk. 3, anvendelse, for så vidt angår de kontrollerede transaktioner. Den skattepligtige indkomst vedrørende de kontrollerede transaktioner kan således fastsættes skønsmæssigt, såfremt der ikke er udarbejdet dokumentation.

I alle tilfælde, hvor skattemyndigheden ønsker at ændre den skattepligtige indkomst i overensstemmelse med et skøn over hvilke priser og vilkår, der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter, skal der forinden indhentes en godkendelse fra den centrale told- og skatteforvaltning. § 3 B, stk. 5, 2. pkt., finder anvendelse, hvor der ikke er udarbejdet dokumentation, samt hvor der er udarbejdet dokumentation, men skattemyndighederne er uenige i fastsættelsen af pris og vilkår.

Kravet om en godkendelse fra den centrale told- og skatteforvaltning forinden den skattepligtige indkomst kan ændres er indsat af hensyn til told- og skatteforvaltningens mulighed for at koordinere reglerne. Denne godkendelse kan ikke selvstændigt påklages, men den skønsmæssige ansættelse af den skattepligtige indkomst kan påklages efter de almindelige regler i skattestyrelsesloven.

I cirkulæret til selskabsskatteoven, CIR nr. 136 af 7.11.1988, pkt. 46, er angivet, at reglen i selskabsskatteovens § 12 efter de seneste års retspraksis er fortolket således, at reglen ikke hjemler ret til skønsmæssige forhøjelser uden klart bevisgrundlag for en urigtig selvangivelse. Endvidere angives, at det er fastslået, at det er skattemyndighederne, der har bevisbyrden.

Denne udtalelse er en noget unuanceret beskrivelse af retstilstanden. Punkt 46 i cirkulæret vil derfor blive ophævet efter vedtagelsen af denne lov. Udtalelsen har formentlig bevirket, at skattemyndighederne har været mere tilbageholdende med at stille spørgsmålstejn ved virksomhedernes fastsættelse af pris og vilkår ved kontrollerede transaktioner end det er nødvendigt, idet der ikke ses at være grundlag for, at bevisbyrdereglerne for transfer pricing sager skulle afvige fra andre områder indenfor skattelovgivnin-